

Kollégiumunk rengeteg féle pályázaton vesz részt a diákok érdekében, hogy minél több lehetőség nyíljon kikapcsolódásra is a tanulás mellett. Ilyen volt a 2009. júniusában rendezett kirándulás Fonyódra, ami az Oktatásért Közalapítvány kiírásából valósulhatott meg Török Istvánné tanárnő szervezésével.

Az indulás jún. 6-ra egy szombati napra esett azért, hogy a koleszosok még kényelmesen fel tudjanak készülni az útra. Egy kis 18 fős társasággal mentünk izgatottan várva, hogy a balatoni táj végre a szemünk előtt lehessen. Békéscsabáról indultunk, Kecskeméten keresztül Dunaföldváron át(csakhogy néhány nagyobb várost említsek) majd a Balaton partján haladtunk végig. Picit tartottunk az út hosszúságától de enyhítette ezt az érzést az a néhány hangulatos pihenő ahol megálltunk, hogy felfrissülhessünk.

[A cikkhez kapcsolódó képek a képtárban >>>](#)

Az utunk végén mikor a magyar tenger mellett gurultunk végig már mindenki izgatottan várta, hogy a híres fonyódi koleszhoz érhessünk (amiről már annyit hallottunk). Mire a szállásunkhoz értünk már érdeklődve és nagyon kedvesen vártak minket a "helyiek". Mindenki elfoglalta a maga helyét, majd útnak indultunk 3 lány segítségével, hogy felfedezzük a tájat. Elmentünk egy kilátóhoz ahonnan az egész mesés szép Balatont nézhettük a naplementében. A hegyről vissza felé vezető utunkon megcsodáltuk a "Szerelmesek Kastélyát", ami első pillantásra csak egy kicsi sárga épületnek tűnt. Természetesen erről is hallhattunk egy rövid kis történetet az egyik kísérlőnkől, persze mindannyian csodálkozva hallgattuk. Még sötétedés előtt megvacsoráztunk, de arra a döntésre jutottunk, hogy lemegyünk a Balaton partjára sétálni. A sétálás helyett viszont nagy fürdőzésbe és pancsolásba kezdtünk. Ahogy kigyúltak a város fényei csurom vizesen jó hangulatban sétáltunk vissza az ideiglenes lakhelyünkre. Este viszont nagy meglepetésünkre bulival vártak minket a kollégium dísztermében. Itt is nagyon jól éreztük magunkat és éjfélig beszélgettünk és táncoltunk az ottaniakkal.

Másnap reggel kicsit fáradtan ébredtünk, de enyhítette a fáradságunkat, hogy svédasztalos lakoma várt ránk. Miután jóllaktunk felfrissülve elindultunk a kikötőbe, ugyan is onnan hajóval átmentünk Badacsonyba. Felmentünk megnézni a Kisfaludy emlékházat és közben jó sokat sétáltunk. Mikor már lefelé jöttünk elkapott minket egy kisebb zápor, de szerencsére a közelben volt egy hangulatos kis vendéglő. Itt megpihentünk, ettünk és betekintést nyerhettünk a badacsonyi borászat rejtelseibe. Kb. 1 óra múlva értünk vissza a szállásra, igaz kicsit megázva de jókedvűen. Sajnos délután nem tudtunk nagyon kimozdulni az idő miatt de így legalább volt időnk ismerkedni az ottani kollégistákkal. Hamar eltelt az este is, már észre se vettük szinte és indultunk haza.

Hétfőn délelőtt 10 órakor búcsút vettünk Fonyódtól. Tettünk egy kis kitérőt Keszthely felé, hogy megnézzük a Festetics-kastélyt és megcsodálhassuk a Gemenci-erdőt. Mielőtt bementünk volna a kastély területére fagyiztunk egy jót, így próbáltuk hűteni magunkat. Körbejártuk az épületet kívül belül, ami csodálatos látványt nyújtott számunkra, majd Békéscsaba felé vettük az irányt és elindultunk haza. Útközben még egyszer megálltunk Orosházán, hogy megvacsorázzunk. Ahogy megtelt a gyomrunk beültünk a buszba és már fáradtan kicsit de izgatottan vártuk, hogy visszaérjünk a mi koleszunkba. Este kb. 21:00 körül beparkoltunk a busszal és lassan kivettük a táskáinkat. Végül mindenki felment a szobájába és álomra hajtott a fejét. A kirándulás alatt összekovácsolódott egy kicsit a csapat, és sok emberrel volt lehetőségünk megismerkedni.

Ezzel a kirándulással Magyarország egy olyan pontjára juthattunk el ahová talán a Vásárhelyi Pál Középiskolai Kollégium és nevelőtanárai segítségével nem sikerülhetett volna.